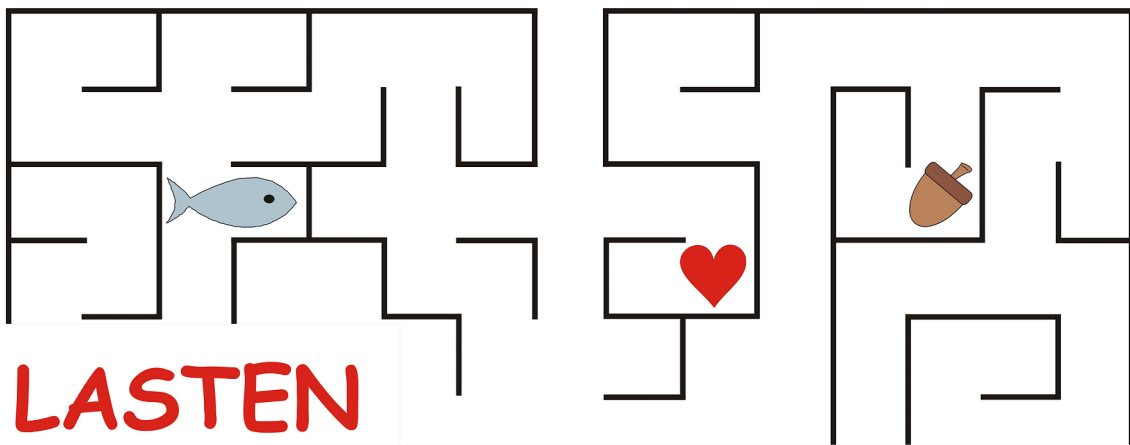
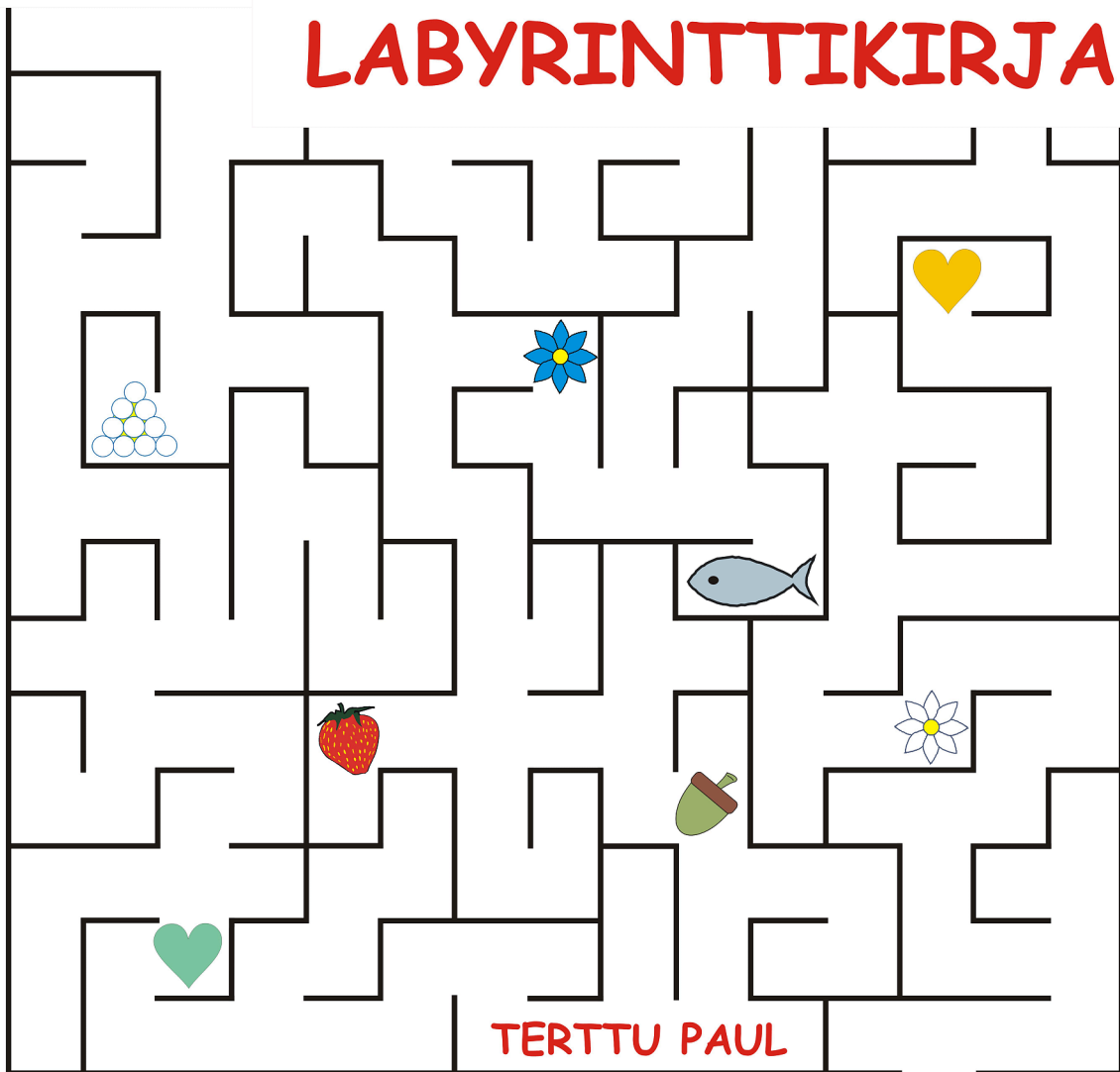

LASTEN

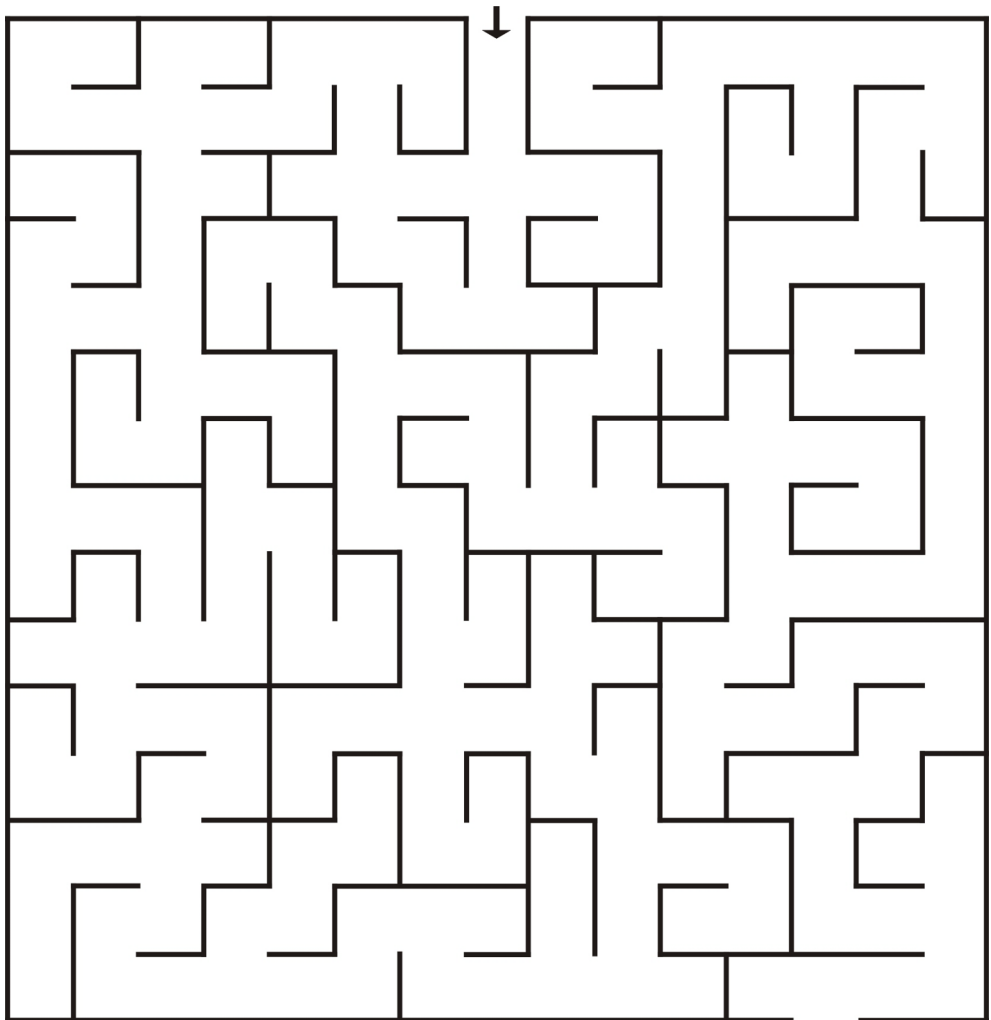
LABYRINTTIKIRJA

TERTTU PAUL

LASTEN LABYRINTTIKIRJA

LASTEN LABYRINTTIKIRJA

Kannen suunnittelu: Terttu Paul
Kannen toteutus: Leif Paul

© 2013 Terttu Paul

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa
Kustantaja: Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

ISBN 9789522866035

LAUNO-SEDÄN LAMPAAT

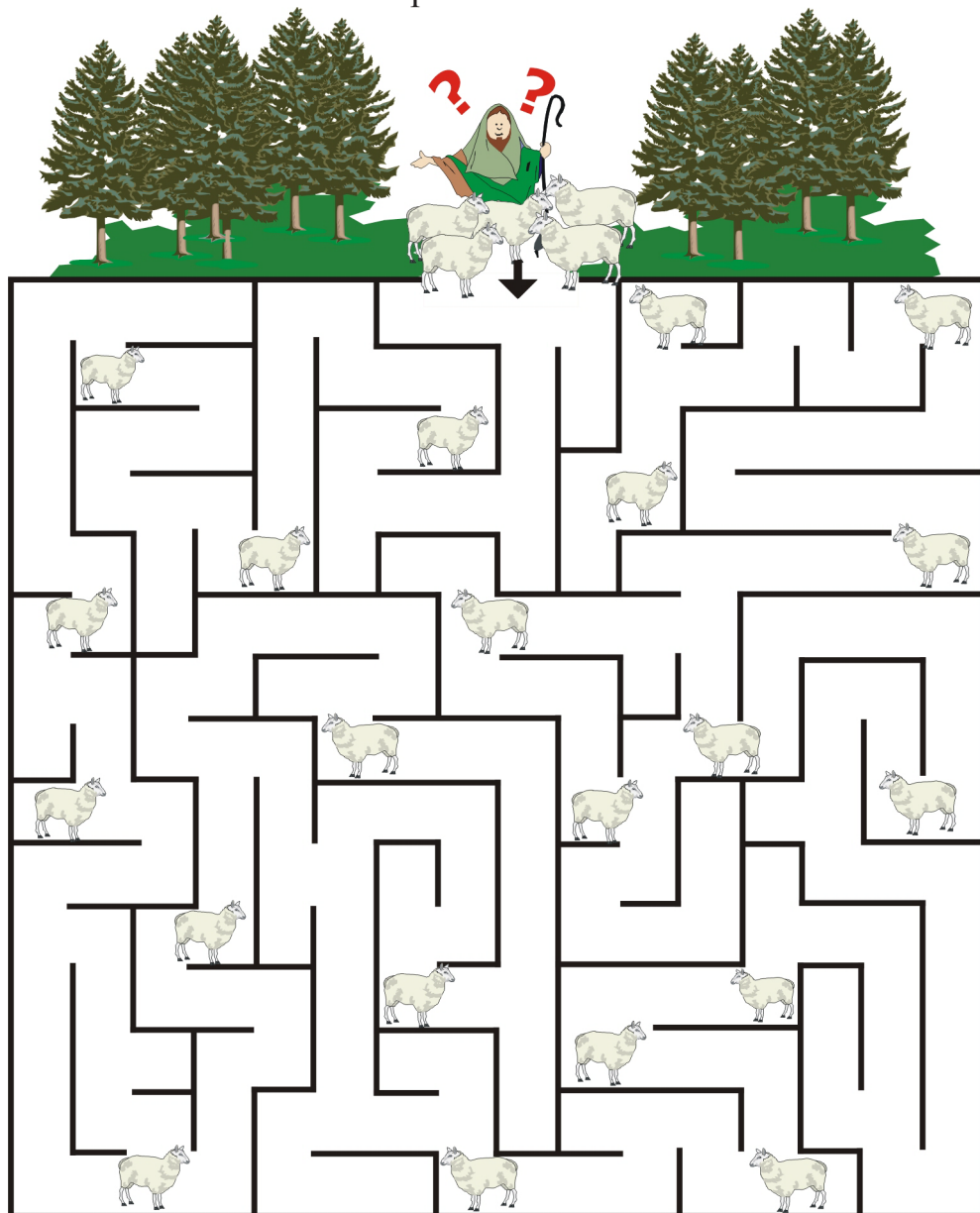
Mäntymetsän pikkukaupungin ulkopuolella avautuu hurmaava maalaismaisema. Kaupungin ympärillä on laidunmaata, jossa voi lämpimään vuodenaikaan nähdä lehmiä, vasikoita ja hevosia. Laidunten välimaastossa on monien maanviljelijöiden viljelemiä peruna-, rypsi- ja viljapeltoja. Tuolla samalla seudulla asustavat myös Launo Lampuri ja hänen kirkassilmäinen vaimonsa Laura. He eivät viljele maata muuten kuin vain kotitarpeiksi, mutta sen sijaan he kasvattavat erinomaista laatuviillaa tuottavia lampaita.

Launon lampaat viettävät aina koko pitkän ja kylmän talvikauden niitä varten rakennetussa suuressa rakennuksessa. Launo rakastaa kovasti lampaitaan ja pitää niistä kaikista hyvää huolta. Hän keritsee lampaansa säännöllisin väliajoin, ja kun kaikki villa on otettu talteen, alkaa Laura valmistaa villoista lankoja. Hän värjää valmiit langat kauniilla luonnonväreillä ja neuloo niistä paljon lämpimiä villasukkia ja -lapasia sekä monivärisiä villapaitoja.

Kotitalonsa kulmahuoneessa Lauralla on oma pieni puoti, jossa hän myy värjäämiään villalankoja ja neulomiaan vaatekappaleita. Keväisin, lumien sulettua, Launo päästää lammasmaunsa ulos lammastalosta luonnonlaitumelle. Lampaat ovat kovin innoissaan suuresta elämänmuutoksesta ja nauttivat siitä täysin siemauksin. Ne hajaantuvat kaikki eri suuntiin laajalla laidunalueella.

Launon lampaat ovat talvella hyvin säyseitä ja tottelevaisia, ja ne kuuntelevat aina tarkkaan kaikkea sitä, mitä Launo niille puhuu. Keväällä laumassa on kuitenkin aivan toinen ääni kellossa ja siitä alkaa Launon jokakesäinen ja jokapäiväinen rasittava ongelma. Iltaisin, kun hän kutsuu laumansa lampaita yöksi lammastarhaan, yksikään ”villapallo” ei tottele hänen kutsuaan. Joka ilta hänen täytyy koota kaikki laumansa lampaat laitumelta yksitellen. Auta Launo-setää ja kerää lampaat labyrinthista yhdellä kynänvedolla.

Aloita tehtävä nuolen kohdalta ja palaa lampaiden kanssa takaisin samaan paikkaan, josta lähdit liikkeelle. Laske samalla montako lammasta Launo-sedän itsepäiseen lammasmaumaan kuuluu.

JENNIN KÄY HASSUSTI

Jannen ja Jennin perhe oli muuttanut hiljattain luonnonläheiseen, vehreään, Mäntymetsän pikkukaupunkiin etelän suurkaupungista. He olivat molemmat hyvin innostuneita muutosta, sillä Janne oli aina rakastanut liikkua luonnossa ja Jenni puolestaan, oli hyvin seikkailunhaluinen. Mikko ja Milla olivat asuneet Mäntymetsässä kauan aikaa. Lapset olivat tutustuneet toisiinsa koulumatkoilla ja kotitalonsa pihamaalla leikkiessään. Koulupäivän päätyttyä Jenni sai ajatuksen, että koska ruoka-aikaan oli vielä monta tuntia, hän voisi lähteä tutkimaan, mitä kodin lähellä sijaitsevasta metsästä löytyy. Jenni kuunteli keväistä lintujen liverrystä, haisteli metsän raikkaita tuoksua ja ajatteli itsekseen, että ”tämäpä on ihanaa”.

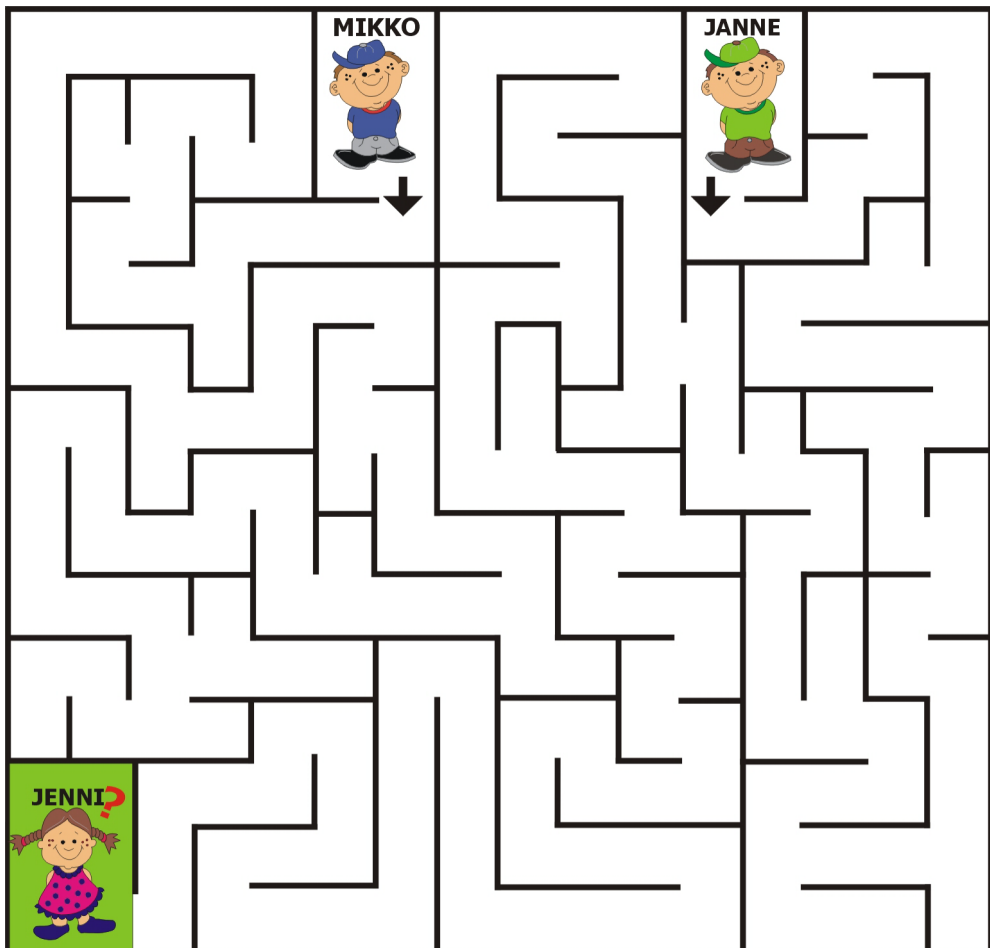
Korkeiden mäntypuiden lomasta häämötti korkea, sammaleinen kallio. Jenni kiipesi kalliolle, ihan huipulle asti, ja katseli kauniita maisemia ja kirkkaana välkehtivää järven pintaa. Kallion huipulta näkyi kauas, aina koululle asti, ja kotitalokin tuntui olevan aivan vieressä. Jenni laskeutui varovasti kallionrinnettä, katseli hetken oravien puuhia ja päätti sitten lähteä takaisin kotiin syömään.

Jenni huomasi kuitenkin pian, ettei kotiinlähtö ollutkaan aivan niin helppoa kuin hän oli aluksi luullut. Kaikkialla näytti olevan vain korkeita puita niin, että Jennin oli vaikeata päättää, mihin suuntaan hänen tulisi mennä, päästäkseen suorinta tietä kotiin.

Kotona Janne alkoi huolestua, koska ilta oli hämärtyvässä eikä Jenni ollut vielä palannut kotiin, vaikka koulupäivä oli päättynyt jo montaa tuntia aikaisemmin. Janne riensi kiireesti Mikon luo ja pyysi häntä tulemaan mukaansa Jenniä etsimään. Janne arveli, että Jenni oli saattanut mennä läheistä metsää tutkimaan ja niinpä pojat suuntasivat kulkunsa ensimmäiseksi juuri lähimetsään.

Jenni oli kierrellyt metsää oikeaan ja vasempaan, kulkenut välillä ympyrää ja hyppinyt sitten taas tasajalkaa kiukkuaan puhkuen.

Nyt hän istui isolla kivellä epätoivoaan nyyhkyttäen. Jenni tuumi, että mahtoikohan kukaan olla etsimässä häntä vai joutuisiko hän viettämään koko yön yksin metsässä. Hän oli surullinen ja ajatus siitä, että hän joutuisi viettämään koko yön metsässä ypöyksiin, petojen ja pöllöjen seurassa, alkoi nyt pelottaa häntä. Mutta juuri sillä hetkellä kuului tuttu ääni, joka huusi hänen nimeään. Jenni vastasi: ”Täällä! Täällä!” Pian toinen pojista löysi Jennin kivetä. Etsi labyrintista oikea reitti metsän pimentoon eksyneen Jennin luokse ja ota selvää kumpi pojista löysi Jennin, Mikko vai Janne.

HARRASTUKSIA

Mäntymetsän koululla on järjestetty jo vuosien ajan kaikenlaisia harrastekerhoja kaupungin pikkulapsille ja koululaisille. Mikko ja Jenni ovat käyneet koko talven shakkikerhossa ja Millalla on aina keskiviikkoisin kiire askartelukerhoon. Janne on ollut joskus mukana luontokerhossa, mutta useimmiten hän viettää enemmän aikaa koulurakennuksessa sijaitsevassa kirjastossa luontokirjojen parissa. Mikko pitää myös lukemisesta, mutta harrastaa kuitenkin mieluummin sählyä, jota voi pelata kaupungin urheilutalolla.

Kesäisin lapset harrastavat uimista läheisessä järvessä ja käyvät isän kanssa narraamassa kaloja silloin, kun isällä on vapaapäivä. Lapsilta kuluu kesäisin ja syksyisin paljon aikaa myös metsässä, kun he poimivat talteen suuren määrän marjoja ja sienä, niin että äidit voivat säilöä niitä talvea varten. Sitten, kun kesän koko sato on säilötty, voivat he kaikki yhdessä herkutella. Lapsilla on ollut tapana pelata talvi-iltoina lautapelejä ja keksiä arvoituksia.

Eräänä iltapäivänä, koulun jälkeen, kun kenelläkään ei ollut kiire mihinkään, kokoontuivat lapset Jannen ja Jennin olohuoneeseen haaveilemaan uusista mielenkiintoisista harrastuksista.

Lasten mieleen nousi monenlaisia ajatuksia siitä, mitä voisi olla mukava harrastaa. Mikko alkoi kertoa omista suunnitelmistaan ja Milla puolestaan haaveili kaikesta, mikä on kaunista, ihanaa ja taiteellista. Janne kertoi olevansa luontoihminen, joka rakastaa luontoa ja eläimiä, ja toivookin voivansa harrastaa niihin liittyviä asioita. Jenni sanoi, että hänkin harrastaa luontoa kasvattamalla äidin kanssa yrttejä ikkunalaudalla. Jannen mielestä sitä ei voi mitenkään kutsua luontoharrastukseksi, koska se tapahtuu sisällä. Jennin mielestä kaikilla lapsilla pitäisi olla harrastuksia, koska se on jännittävää ja mielenkiintoista, ja ne pitävät mielen virkeänä aina aamusta iltaan. Harrastusten parissa ei tule aika pitkäksi.

LASTEN LABYRINTTIKIRJA sisältää
kaksikymmentäviisi tarinaa sisarusten,
Mikon ja Millan, elämästä vuoden aikana.
Jokaisen tarinan loppuun on sijoitettu
hauska, kunkin tarinan aiheeseen liittyvä
labyrinttitehtävä lasten ratkaistavaksi.

9 789522 866035